

[Karen Højte Jensen]

Jeg undrer mig alligevel over, at der ikke er så meget som en åbning fra regeringens side, netop også på baggrund af, at Amtsrådsforeningen og amterne, sygehusechefer og andre jo gang på gang har sagt: Her har vi et problem. Og det undrer mig, at end ikke Amtsrådsforeningen med arbejdsministerens partifælle i spidsen på et møde i går kunne overbevise regeringen om, at der er behov for ændringer. Hvad gør regeringen? Den tværer denne sag over på amterne; det må amterne finde ud af.

Jeg synes, det ville være flot, hvis ministeren sagde: Vi har begået en fejl, men vi vil gerne justere disse ordninger, vi vil gerne imødekomme amterne, således at vores sygehusektor kan fungere til glæde for patienterne. Det er aldrig dårligt at erkende, at nogle ordninger bør justeres, at man har taget fejl, og jeg synes, det ville være flot, hvis regeringen ville erkende det.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Når man hører fru Karen Højte Jensens indlæg på De Konservatives vegne, lyder det, som om de er de eneste, der vil sikre, at der ikke opstår livstruende situationer, men jeg mener netop, at de forhandlinger og drøftelser, der er mellem Amtsrådsforeningen og regeringen, gerne skulle føre til, at vi også sikrer, at vi ikke kommer i de situationer.

Og så vil jeg gerne sige, at jeg også undrer mig lidt over, hvorfor De Konservative stemte for den dagsorden med de fælles målsætninger, som jo netop sagde noget om de ting, som fru Karen Højte Jensen trak frem her at der skal gøres noget ved, nemlig ventetidsproblematikken også omkring hjerteoperationer og andre livsvigtige operationer.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg tror, alle partier i dette Folketing kerer sig om patienterne og gerne vil have, at patienterne behandles så hurtigt og så godt som overheadet muligt. Det var i hvert fald den holdning, der kom til udtryk i sidste uge, da vi vedtog en dagsorden, som faktisk trak nogle ret så principielle linjer op for, hvordan man skulle løse dette her, også set i lyset af, at vi har nogle orlovsordninger, som sygeplejerskerne ligesom andre forældre bruger, fordi de har fået muligheden for det. Derfor synes jeg egentlig,

det er lidt uanstændigt, at fru Karen Højte Jensen tegner det billede, at det kun er Det Konservative Folkeparti, der interesserer sig for patienterne.

Hvis den interesse nu – sådan helt teoretisk – var kommet til udtryk for tre år siden, kunne man have udvidet uddannelseskapaciteten dengang. Det kunne man jo have gjort, og så kunne der være kommet endnu flere veluddannede sygeplejersker på banen i dette forår; men det gjorde man ikke. Det gjorde man ikke, og det synes jeg er lidt forunderligt.

Derfor er den dér diskussion om, hvem der kerer sig mest om patienterne, en lille smule usmagelig; det har jeg faktisk indtryk af at alle partier i dette Folketing gør. Vi kan så have nogle forskellige prioriteringer, det kan være forskellige veje, vi gerne vil gå – og her vil Det Konservative Folkeparti altså gerne gå den vej, at man vil ødelægge en velfungerende ordning. Det siger vi nej til.

Det betyder ikke, at vi lader problemet ligge, men det betyder, at vi finder andre veje. Det gør vi, når vi har et beslutningsgrundlag, og det har vi efter det analysearbejde, som altså bliver færdigt i næste uge, altså den 1. april. Det er altså umiddelbart efter påske, at der bliver truffet beslutninger af denne regering, som netop lægger vægt på, at folk på landets sygehuse skal passes og plejes ordentligt, og de skal selvfølgelig passes og plejes af de faggrupper, som er bedst til det. Og det behøver ikke at være sygeplejersker, ikke alle sammen, det kan også være andre faggrupper; men den diskussion kommer vi tilbage til i næste måned.

(Kort bemærkning).

Karen Højte Jensen (KF):

Det er jo den samme sang, arbejdsministeren bliver ved med at synge. Det er sådan, må jeg sige til arbejdsministeren, at problemet er forstærket efter den 1. januar; det nytter ikke noget at sige noget andet. I orlovsordningerne, som vi havde planlagt dem, som man havde dem i vores tid, var der et krav om genbesættelse, og der var ingen historier i aviserne om, at sygehusafdelinger måtte lukke og hjertekirurgien ikke kunne komme i gang; det var der ikke.

Nu siger arbejdsministeren igen – og det sagde den socialdemokratiske ordfører også – at disse sygeplejestillinger kan besættes af an-